

Lacrimi pe Prut

Felix

Lacrimi pe Prut

Lumina plânge-ntr-un etern crepuscul
Pe apa-nlăcrimată de la Prut,
Și plâng și eu scriind, strivit, minuscul,
Călcând pe urme de ecou pierdut.

Mă arde lacrima lui Păunescu,
Mă doare crunt al lui Vieru plâns,
Căci ei scriau strigând de nefirescul
Cu „apă-n ștreang” și cu hotar constrâns.

Nu plâng pe malul apei doar poeții,
Dar scrisul lor se vrea a fi ecou,
A fi îndemn să sune-n cor trompeții,
Chemând la podul dragostei din nou.

Mai cresc pe malul apei frontiere
Și-n valul rece pașapoarte curg;
Mai dă-ne, Doamne,-aici o înviere
Și-un răsărit pe-acest durut amurg!

Simion Felix Marțian
Chișinău, 19 iunie 2018